FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AN AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 123 — CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, JUNE 23, 1948 — LETO L. — VOL. L.

Librarian of Congress Washington, D. C.

VESTI IZ SLOVENIJE

SPET SUROV NAPAD NA DUHOVNIKA. — Sovraštvo komunistov ne pozna ne mere ne pameti. S svojimi napadi res terorizirajo perbivalstvo, toda obenem s svojimi nastopi tudi odbijajo prebivalstvo od sebe. Pred svetom pa blatijo slovensko ime. Marsikomu bo komunist, Slovenec in surovež postalo enako. Poročati moramo spet pa o divjaškem in zahrbtnem napadu na duhovnika Smrkolja iz Doline pri Trstu. Napad je tem bolj značilen, ker je čisto jasno, da

(Delje na 3. strani)

NOVI GROBOVI

Rev. John A. Stefanič

Dne 12. junija je umrl v Canton, Ohio, Rev. John A. Stefanič, star 66 let. Truplo so prepeljali v Clinton, Iowa, kjer je bil pokopan v njegovem rojstnem kraju.

V mašnika je bil posvečen 16. junija 1907. Študiral je v Pontifical kolegiju, Columbus, O. Njegova prva duhovniška služba je bila pri sv. Lovrencu v Clevelandu, potem je kaplanoval nekaj časa tudi na župniji sv. Cirila in Metoda v Lorainu, Ohio. Zatem je bil za župnika v Avon, potem v Barbertonu in od leta 1924 v Canton, O. V Iowi zapušča tri sestre v Clevelandu pa brata dr. Edwarda Stefaniča.

Ana Milavec

V nedeljo zvečer je umrla v Fairportu, O. Mrs. Ana Milavec, stara 65 let. Bila je rodom iz Ogrskega. V Fairportu zapušča žalujočega soproga Marka, doma iz Begunj pri Cerknici, in eno nečakinjo, v Detroitu pa po pol sestro. Pogreb je danes dopoldne ob 9 v Fairportu.

Martin Firen

V torek opoldne je umrl Martin Firen iz 7806 Vineyard, v starosti 66 let. Rojen je bil v vasi Slivje na Primorskem, odkoder je prišel sem pred 40 leti. Bil je član društva Bled št. 20 SDZ. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Frances roj. Gerk, sinove: Joseph, Frank, Stanley in Rudolph. Pogreb se bo vršil iz Louis Ferfolia pogrebnega zavoda v petek ob 8:30 in v cerkev sv. Lovrenca ob 9 uri ter na Kalvarijo pokopališče.

—o—

Bodite previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite cesto samo pri signalni luči!

Tri na dan

V jugoslovanski vladi pričakujejo v kratkem drastično čistko. Tito išče namreč grešnega kozna ali kozle, na katere bo vrgel krivdo, ker pomoč grškim gerilcem ni prinesla zaželjenih uspehov in ker se program za nacionalizacijo doma ni obnesel.

* * *

Ruska revija "Tehnika" piše, da so Rusi iznašli elektriko. To rusko iznajdbo, trdi revija, so zlorabili ameriški kapitalisti v to, da so napravili električni stol, na katerem morijo revolucionarne delavce.

* * *

Po našem mnenju si republikanska stranka ne upa imenovati za predsedniškega kandidata kakega Tafta, ker je razvpit kot zagrizen izolacionist, ki bi rad ogradil Ameriko z neprodirnim kitajskim zidom. Ameriško javno mnenje je za sodelovanje z vsem svetom, ker le v tem pravcu je bodočnost Amerike.

—o—

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Pok. A. Schiffrer

O pokojnem župniku Anton Schiffrerju, ki je umrl v ponedeljek večer v Milwaukee, Wis. smo dobili še naslednje podatke. Ob smrti je bil star 63 let in rojen v Stari Loki. Pri hiši se je reklo pri Blažetkovih. Gimnazijo je študiral v Kranju, odkoder je odšel v Ameriko, kjer je študiral v St. Pavlu. Bogoslovje je študiral v Montrealu, Kanada, kjer je bil tudi posvečen.

Poslan je bil v Rock Springs, Wyo., kjer je ustanovil župnijo sv. Cirila in Metoda. Tam je organiziral tudi dramski klub ter se mnogo udejstvoval v tem. Bil je spreten risar in je napravil več prav dobrih slik.

Potem je bil premeščen za kaplana v bolnišnico St. Mary's v Milwaukee, kjer je bil 7 let. Potem je bil pa nameščen kot župnik na fari sv. Janeza Evangelista v Milwaukee, kjer je deloval 13 let in zelo povzdignil župnijo s svojim modrim gospodarstvom. Njegov brat John je župnik na Chisholmu, Minn. Ob smrti je bil pri bratu ter mu podelil zadnjo tolažbo sv. vere. Tudi vojaški kurat Louis Baznik je bil ob smrti pri svojem prijatelju, gospodu Antonu. Pokojni gospod zapušča nekaj sorodnikov v Rock Springs.

Pogreb bo jutri ob 11 dopoldne v Milwaukee, po tamošnjem času. Na pogreb bosta odšla iz Clevelanda g. kanonik Oman in dr. Frank J. Kern, ki je ožji rojak in sošolec iz Kranja pokojnega Schiffrerja. Pokopan bo na Mt. Olivet pokopališču. Naj bo dragemu prijatelju Antonu lahka ameriška gruda.

—o—

DAJ BRAT. DAJ SESTRA. SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

—o—

Prva žena republikanski senator

Portland. — Republikanska stranka je nominirala gospo Margareth C. Smith za kandidata za senat. Mrs. Smith je dobila absolutno večino glasov preko 63,000 proti vsem trem drugim kandidatom stranke: governerju Hildreth, bivšemu governerju Seewall in Beverage. To je prva žena-kandidat za senat v USA.

Cpl. John Lindic

24. let in 7 mesecev in 6 dni je bil star Cpl. John Lindic, ko je eksplodirala mina v Bougainville in mu prekinila nit življenja. Srečno je poprej izvršil številne težavne in nevarne naloge. To se je zgodilo 7. januarja 1944.

Bil je rojen v Euclid, Ohio. Ko je bil še mlad deček, so se njegovi starši preselili na farmo v Chardon, Ohio. Tam je zrastel v visokega in krepkega moža 6 čevljev in 3 inče v višino in težak 200 funtov. Obiskoval je Hambden grade šolo in kasneje Chardon High School. Ko je bil v tretjem letniku, se je družina preselila nazaj v Cleveand in stanovala v Collinwoodu 386 E. 156. St., kjer je še sedaj njih dom.

Cpl. John zapušča starše Petra in Evo, rojeno Kruzetic, brate Jožefa, Petra in Franka, ki je dvojček umrlega in sestro Mrs. Margaret Milavec.

Truplo pokojnega bodo pripeljali v Cleveland v sredo popoldne. Ležalo bo na mrtvaškem odru Grdinovega pogrebnega zavoda do pogreba, ki bo v petek ob desetih dopoldne v cerkvi Marijinega Vnebovzetja Holmes Ave. Veteranska skupina Collinwod Post št. 2926 bo postavila častno stražo in pokojnemu izkazala poslednje vojaške časti. Pokopan bo na pokopališču Kalvarija.

Nova ofenziva proti komunistom v Grčiji

Atene. — Grška vojska je začela novo ofenzivo proti komunističnim gerilcem. Hoče očistiti ozemlje ob albanski meji. V napadu sodeluje 60,000 vojakov. Napad se je začel s težkim bombardiranjem gerilskih postojank. Gerilci objavljajo, da bodo nudili močan odpor in se napada ne boje. Ameriški opazovalci javljajo, da z začetnimi uspehi vojske niso zadovoljni, ker je bila organizacija napada preslaba, da pa upajo, da je uspeh vladnih čet gotov in bo izid bitke že razviden v treh dneh.

Republikanci za sodelovanje narodov in odločno borbo proti komunizmu

Mrs. Frances P. Bolton za Tafta

Philadelphia. — Na konvenciji republikanske stranke je govorila gospa Frances P. Bolton, congressman za Cleveland. Govorila je kot politik, kot žena in mati. Pozvala je žene Amerike naj v novembru gotovo vse glasujejo za republikanske kandidate. "Žene morajo biti na straži, da očuvamo naše ameriške demokratske svoboščine. Konec mora biti vsakemu združevanju oblasti v rokah izvršilnih organov vlade." Gospa je povedala prizore, ki jih je sama videla v Evropi. Pozvala je žene naj zasledujejo komunistično nevarnost kjerkoli se pojavi, nepestano ponoči in podnevi, naj jo preprečujejo in odstranjujejo. Toplo se je zavzela za begunce v Evropi in pohvalila Congress, ki je odprl ameriška vrata 200,000 brezdomcem, ki so žrtve tiranije. Gospa je končno rekla, da ima mnogo upanja, da bo senator Taft izvoljen za predsedniškega kandidata.

—o—

Senator Martin odstopa v korist Dewey-a

Philadelphia. — Senator Edward Martin je odstopil kot kandidat za predsednika in izjavil, da bo podpiral governerja Deweya. Izjava je presenetila delegate. Dala je novo ojačenje Deweyu, ki je že itak zbral za svojo kandidaturo največje število delegatov. Senator Martin je pozval vse delegate Pennsylvanije, ki so hoteli voliti njega, naj takoj pri prvem glasovanju že glasujejo za Deweya.

Sen. Martin je predsednik konvencije – Hoover je imel velik govor – Dewey dobiva nove skupine delegatov – Izolacionisti se ne pojavljajo – Konvencija kaže veliko edinost v programu in ciljih glede bodoče politike.

Philadelphia. — Gov. Dwight Green, Illinois, je imel slavnostni začetni govor na republikanski konvenciji. Poslušalo ga je okoli 13,000 navdušenih delegatov in radovednih prijateljev republikanizma. Dvorana je odmevala ob dobravanju, ko je Green napadal demokrate, ki da so "prekršili vse obljube, se po nepotrebnem bratili s komunisti, ki so pustili vsa povojna vprašanja v neredu, ki so izpolnjevali samo en dogovor, tisti, ki so ga dogovorili s Stalinom."

Green je dejal, da je brezpogojno potrebno za Ameriko, da dobi republikansko administracijo, da bo ta: rešila mir, vposlavila upanje in zaupanje v ameriško diplomacijo, postavila svet na lastne noge, ne na ameriške rame, da bo ohranila svobodno ameriško gospodarstvo, spoštovala ustavno oblast kongresa, odstranila parasite s plačilnih list vlade in odstranila komuniste.

Green je zagotovil, da se republikanci ne vračajo k izolacijonizmu: "Ne bomo se ozirali nazaj, ne bomo se povračali na včeraj. Vsak včeraj nas je naučil samo, da imamo nove dolžnosti za jutri."

Philadelphia. — Odbor je sestavil resolucije o zunanji in notranji politiki.

V zunanji politiki bo stranka izjavila, da hoče podpirati vse miroljubne narode in države, da je za močno Zvezo Narodov, ki naj dobi tudi lastno oboroženo silo, da pozdravlja novo izraelsko državo, ki mora ostati in se urediti v celoti kakor je določena.

—o—

Kako sedaj stoje najmočnejši kandidati

Republikanske kandidature za predsednika stoje sedaj tako:

Dewey se smatra pri vseh za najmočnejšega kandidata med delegati. Če bo njegovo število glasov pri prvih glasovanjih tako močno kot se pričakuje bodo verjetno zanj v končnih glasovanjih glasovali tudi vsi prijatelji Vandenberga, ki se boje Taftovega izolacionizma.

Drugi kandidat je senator Taft. Zanj govori izvrstna izvežbanost v senatu in parlamentu, odlično poznavanje domačih in zunanjepolitičnih vprašanj ter velika iskrenost in odkritosrčnost. Proti njemu govori samo bojazen, da bi odbil tiste neodvisne in dosedanje demokratske volilce, ki bi sicer volili proti Trumanu, republikanskega kandidata Deweya ali Vandenberga.

Vandenberg je še vedno najmočnejši mož, ki naj reši situacijo v slučaju, da bi nobeden izmed prvih dveh ne mogel združiti dovoljno število glasov. Sodijo, da bi Vandenberg zbral najmočnejše število neodvisnih volilcev in da bi najuspešnejše mogel krmariti zunanjo politiko Združenih držav. Zato veliko število delegatov ki gledajo manj na razpoloženje na konvenciji sami, pa bolj na razpoloženje povprečnega ameriškega volilca, sodi, da bi republikanska stranka pred volilci v novembru najlažje zmagala z Vandenbergom.

Stassen ima še veliko število gorečih, mlajših delegatov, ki trdijo, da bi med mlajšo generacijo Stassen dobil izmed vseh kandidatov največ opore in najbolj pridne in učinkovite agitatorje za republikansko stranko. Sodijo, da bi izmed vseh republikanskih kandidatov Stassen dobil največje število delavskih glasov.

Drugi kandidati so stopili v ozadje in se sodi, da v četrtek, ko se začne glasovanje, ne bodo več resno prihajali v poštev.

—o—

Vandenberg srečen slavi zunanjo politiko republikancev

Philadelphia. — Senator Arthur Vandenberg je v svoji izjavi pokazal polno veselja in zadoščenja, da je republikanska konvencija odobrila njegovo črto zunanje politike. Rekel je: "To je republikanska izjava! To je pravi republikanski program! Hočemo mir in pravičnost, oboje hočemo doseči z vzajemno varnostjo in naprednim narodnim sodelovanjem.

Značilen je ta sklep in zgodovinskega pomena za stalnost miru doma in drugod. Republikanska administracija, ki bo zvesta tem načelom in ciljem, bo zmožna, da nam ustvari mir."

Glavni republikanski kandidati za predsednika

Ta teden se vrši v Filadelfiji konvencija republikanske stranke, ki bo izbrala kandidata za predsednika in podpredsednika. Spodaj vidite 6 glavnih kandidatov, ki bi bili vsi radi nominirani. Jutri bo konvencija najbrže že glasovala in izbrala kandidata. Na katerega izmed spodaj priobčenih bi vi stavili, da bo izbran?

Thomas E. Dewey

Arthur H. Vandenberg

Robert A. Taft

Harold E. Stassen

Joseph W. Martin

General MacArthur

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Zaroka—

Mr. in Mrs. Louis Kastelic iz 5087 Stanley Ave., Maple Heights, O., naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Bernadette z Mr. Joseph Rudolph, sinom Mr. in Mrs. Joseph Rudolph Sr., 15317 Shiloh Ave., Cleveland (Collinwood).

Pozdrave pošiljajo—

Iz Cherokee, Kansas, pošiljajo pozdrave: Mary Linc iz 18676 Abby Ave., Frances Nosan, John, Stella in Carol Hostnik. Pravijo, da je tam zdaj deževno in dokaj hladno. — Iz New Yorka pa pozdravlja Mary Urbas.

Vesela vest—

Rojenice so prinesle družini Mr. in Mrs. John Pajk, 6812 Edna Ave. 12. junija krepkega fantka v Glenvile bolnišnici. To je njih drugi otrok. S tem sta postala Mr. in Mrs. John Pajk že šestič stari ata in stara mama. Čestitke!

Srebrna poroka—

Danes praznujeta 25-letnico srečnega zakonskega življenja dobro poznana John in Jennie Stibil iz 1254 Norwood Rd. Hčerka Shirley Jean, sin Connie John ter starši od Mrs. Stibil, Mr. in Mrs. Jos. Tekavec, 1254 Norwood Rd., sorodniki in številni prijatelji jima izrekajo iskrene čestitke, da bi zdrava in vesela dočakala še zlato poroko.

Še na mnoga leta—

Poznana slovenska pionirka, Mrs. Frances Skully "Skulova mama," ki je prej živela na 61. cesti, zdaj pa na 1105 E. 64. St. praznuje danes svoj 70. rojstni dan. Otroci, sorodniki in prijatelji ji želimo še mnogo zadovoljnih let.

Poroka—

V soboto 26. junija bosta poročena v cerkvi sv. Vida ob 10 dopoldne Miss Julia Ann Snyder in Mr. Frank Jay Petkovsek. Nevesta je hči Mrs. Justine Snyder iz 1170 E. 60. St., ženin je pa sin Mr. in Mrs. Frank Petkovšek iz 1168 E. 60. St. Poročna slavnost bo zvečer ob pol osmih v SND na St. Clair Ave. v spodnji dvorani. Sorodniki in prijatelji ste vabljeni. Novemu paru pa želimo vse najboljše v novem stanu.

Dvojno praznovanje—

John in Frances Novak, solastnika Oražmove konfekcijske trgovine v SND na St. Clair Ave. praznujeta danes 25-letnico srečnega zakonskega življenja. John bo praznoval jutri tudi svoj rojstni dan. Mrs. Frances Novak je hči poznane in na društvenem polju aktivne Oražmove družine iz 6326 Carl Ave. Naše iskrene čestitke!

K molitvi—

Članice podružnice 15 SŽZ naj pridejo nocoj ob 8 v Ferfoliatov pogrebni zavod k molitvi za pokojno Frances Cvitko.

Šesta obletnica—

V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Hlad v spomin 6. obletnice njegove smrti.

—o—

NAM JE TUKAJ DOBRO. ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNIMO NA BEGUNCE

—o—

Vedite, da pri prehodu čez cesto ne boste nikdar preveč previdni. Posebna previdnost pa je potrebna v mraku in ponoči.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države $8.50 na leto; za pol leta $5.00; za četrt leta $3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav $10.00 na leto. Za pol leta $6, za 3 mesece $3.50.

1948		JUNE				1948
S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

SUBSCRIPTION RATES

United States $8.50 per year; $5 for 6 months; $3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States $10 per year. $6 for 6 months, $3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 123 Wed., June 23, 1948

Berlin ognjišče sporov z boljševiki

Če pogledamo na zemljevid Evrope, se takoj na prvi pogled pokaže kot ena najbolj nemogočih stvari sedanji položaj mesta Berlina.

Vsa severnovzhodna Nemčija je ruska. Ruska okupacijska cona sega še daleč na zapad od Berlina. Berlin je otok v ruskem ozemlju. Otok v tem oziru, da edino Berlin upravljajo vse štiri zavezniške sile Amerika, Anglija, Francija in Rusija, dočim vso zemljo okoli tega otoka vlada Rusija sama.

Položaj Amerikancev in Angležev je v Berlinu mnogo težji in mnogo neprijetnejši kot je na primer na drugih dveh bolečih točkah v Evropi: v Trstu in na Dunaju. V Trstu so si zapadni zavezniki vsaj ohranili zapadni del mesta in dokler v Italiji ni komunističnega režima, imajo od tam svoboden dostop in pa obvladajo dostop do morja. V obeh slučajih, na Dunaju in v Trstu imajo zapadni zavezniki tudi to prednost, da je Rusija mnogo manj neposredno zainteresirana, zapadni zavezniki pa imajo popolnoma zavrovan hrbet in vse simpatije in garantirano morebitno potrebno podporo večine domačeza prebivalstva.

Stanje kakršno je v Berlinu, ko morajo zavezniki na stotine milj potovati preko ruske cone Nemčije, da pridejo v svoj del Berlina, je res najmočnejši mogoč dokaz za to, da so ob koncu vojne zapadni zavezniki mislili, da bodo z Rusi, Sovjeti, komunisti, boljševiki v miru mogli ostati vsaj taki prijatelji kakršni so bili v vojski.

Sedaj se ta zmota vsak dan kaznuje. Okupacija Berlina po zapadnih silah je strahovito draga reč, ki prinaša zlasti Ameriki vsak dan nove težave in ponižanja. Užaljeni in premagani Nemci so pa najbolj pripravni ljudje za rusko igro v škodu Anglo-Amerikancev.

Že nekaj mesecev sem izgleda kot da je berlinsko vprašanje v ruski igri tisto mesto, kjer bo svetovni boljševizem začel novo tretjo svetovno vojsko. Morda pesimisti, ki so to napovedovali, nimajo prav, vsaj ne še za letos in še za nekaj let, vendar pa bi bilo popolnoma napačno misliti, da so sovjetske šikane v Berlinu samo slučajne napake dnevne vojaške uprave ali pa neizogibna trenja, ki jih pri komplicirani upravi štirih velesil ni mogoče bistveno zmanjšati.

20. marca je maršal Sokolovski zapustil zavezniški nadzorstveni svet. Že to je bil dovolj jasen znak, da so Sovjeti storili dobro premišljen odločilen prvi korak za politiko, ki ima preračunan namen. Resnično je od tedaj sovjetski komandant nastopal in delal kakor da je sam popolen gospodar Berlina. Ker Amerikanli in Angleži ven ne gredo, Sovjeti ne začenjajo vojne, jih ne streljajo, a vladajo pač tako, kakor, da jih v Berlinu ni. Sovladanje Berlina je od tedaj samo še fikcija.

Ko so se zapadni zavezniki omejili samo na bombastične, diplomatske in propagandne proteste, so Rusi meni nič tebi nič v aprilu napravili nadaljni korak in v tistem delu ruske cone Nemčije, ki Berlin obkroža, upeljali vsak teden ostrejšo prometno kontrolo ne samo za Nemce iz nesovjetskega dela Nemčije, ampak tudi za zavezniške vojaške uradne ljudi in pošiljatve. Čeprav s tem Sovjeti kršijo vse mednarodne dogovore po duhu in po besedilu, jim to vse nič ni mar, oni zaustavljajo zavezniške vlake, vojaške transporte po cestah in store vse kar morejo, da omeje celo zračno zvezo med Berlinom in zavezniškimi bazami na zapadu. Po sovjetskih pojmih in po dejanskem položaju, kakršnega so ustvarili Sovjeti na lastno pest, so Amerikanci, Francozi in Angleži v Berlinu samo še neprijetni tujci, ki tam gostujejo, dokler jih gospodar ne nažene.

Zapadni zavezniki skušajo vzdržati z neverjetno mirnostjo in potrpljenjem vsaj v tistih delih uprave Berlina, v katerih Rusi imajo svoje posebne razloge, da jih še trpe. Rusi si ne marajo prehitro nakopati odgovornost za silno težko in dragoceno prehrano Berlina. Zato jim pride kar prav, da so Angleži in Amerikanci do nadaljnega v tem oziru še so odgovorni, oziroma popolnoma odgovorni za svoje dele Berlina.

Rusom gre prav dobro v račun, da Angleži n Amerikanci v Berlinu dobavljajo čim več blaga za dnevno prehrano in preskrbo prebivalstva in za obnovitev mesta. Amerikanci in Angleži to žrtev morajo prinašati sleherni dan, da vzdrže med težkim, nenaklonjenim pruskim prebivalstvom.

Ko je ameriški komandant mesta polkovnik Howley skušal na rusko silo odgovarjati s protisilo in je Rusom zaprl dohode v železniško direkcijo, ki leži v amerikanski coni, so Rusi na videz deloma popustili, dejansko pa vprizorili napad na britanski zrakoplov, ki je zgorel na berlinskem aerodromu.

V zadnjem času je berlinski spor vedno bolj kričeč. Zapadni zavezniki so se po dolgih letih neuspešnega pregovarjanja z Rusi odločili, da organizirajo zapadno Nemčijo sami in določili tudi njeno politično obliko vsaj za prehodni čas. Komaj pa so storili prvi korak, finančno reformo, ki naj bi bila osnova gospodarske in finančne ozdravitve in priprava, da bi zapadna Nemčija bila sposobna sodelovati v obnovi po Marshallovem načrtu, je sovjetski komandant enostavno razglasil, da v gospodarskem oziru Berlin spada v sovjetsko okupacijsko cono in je novi denar, ki so ga zapadni zavezniki upeljali v svojem delu Nemčije, v Berlinu neveljaven.

Zapadni zavezniki so v silno težkem položaju. Iz Berlina oditi ne smejo, sicer bo cela protikomunistična borba v zapadni Evropi utrpela težak poraz. Ni misliti na to, da bi Rusi opustili svoje načrte. Nedvomno hočejo izsiliti na račun Berlina, še kake koncesije za sovjetski imperij v Evropi. Računajo na to, da se jim vojske sedaj ne izplača začeti in da bodo zapadni zavezniki še kaj plačali, da se ohrani v Evropi mir. Morda imajo pa najbolj prav tisti, ki menijo, da je končni cilj sovjetskega pritiska v Berlinu kolikor mogoče za Sovjete dobra mirovna pogodba glede Avstrije in Nemšije, ki bi zavezniške čete spravila iz Evrope. Boljševiki računajo, da bodo v izstradanih nemških deželah imeli plodna tla za setev in žetev komunizma in so jim Anglosasi v Berlinu, na Dunaju in v Trstu najbolj neprijetne ovire za ofenzivo na zapad.

BESEDA IZ NARODA

Slovenke se oglašajo iz Kanade

Guelph, Ont. — Pet mesecev je že poteklo, odkar smo stopile na kanadska tla. Bralci se gotovo še spominjajo našega prvega pozdrava. Pet mesecev... Kaj je to, bodo rekli oni, ki so že po 10, 20 let v tujini. Vsakomur je najbrže začetek ostal najbolj v spominu. Tudi pri nas bo najbrže tako. Naenkrat smo bile postavljene v nov svet, v čisto drugačno življenje.

Ko smo se vozile od Halifaxa, smo skoraj razočarane zrle na prostrane ravnine, ki so se raztezale kot morje; kamor je seglo oko, nobenih hribov in belih snežnikov, kakršni so nas nekdaj obdajali v domovini in v Avstriji. Potem mesta in vasi, vse drugačne kot so jih bile vajene naše oči. Pravijo, da dajejo vsaki naravni lepoti poudarek šele ljudje. Še tako lepi kraji se nam pristudijo, če so ljudje v njih neprijazni. Tako je bilo za nas v Avstriji. Četudi bo ostala čudovito lepa Koroška in Tirole (vedno) neizčrpljiv vir pesnikom, pisateljem in slikarjem, si je vendar želel vsak begunec kamorkoli, samo proč od ljudi, katerim smo bili mi brezdomci kamen spodtike.

Tukaj pa je ravno nasprotno! Vse nedostatke, ki smo jih opazile v naravi, zakrijejo ljudje. Toliko naklonjenosti in prijaznosti nismo pričakovale. Vse povsod so nam nudili svojo pomoč. Na stežaj so nam odprli vrata v njihovo zasebno in javno življenje. Uvajajo nas v njihove običaje in navade.

Hvala Bogu, smo srečno prebredle prve težave. Privadile smo se vsemu. Le jezik, ta je za nas še trd oreh, nad katerim lomimo svoj jezik. Pa upamo, da bomo kmalu tudi temu kos.

Po prvih tednih bivanja v našem malem mestecu, smo si zaželele zveze s zunanjim svetom. Našo težnjo je prav kmalu uganila seserta naše Zofke, gdč. Josie Klanchar iz Clevelanda in nam začela pošiljati Ameriško Domovino. V gmotnem oziru nismo še toliko na trdnem, da bi mogle list same naročiti, zato se že nekaj časa opiramo na dobrohotljivost gdč. Klančarjeve.

Ko pride pošiljka, se zbere naša mala družinica, pet po številu. Ena bere na glas in druge pa poslušamo. Kadar nam je še takrat, ko smo brezskrbno uživale toploto domačega ognjišča, prišel ta list v roke, pač nismo slutile, da je to tista zlata vez, ki druži vse katoliško misleče Slovence daleč po svetu. Takrat vrednosti tega časopisa nismo poznale. Toliko bolj dragocen pa nam je sedaj. Saj tako najlažje izvemo, kaj se godi po svetu. Pazljivo sledimo dogodkom v naši domovini. Občudujemo obenem stare priseljence, ki niso niti od daleč okusili komunizma, pa ga vendar tako odločno odklanjajo in zavračajo. Vsi, ki prihajamo v Kanado iz bednih taborišč, po katerih se je tudi že stezala ogabna Titova roka, lahko stokrat prisežemo na izpoved onih, ki so ušli iz žrela smrti in vam poslali svoje izpovedi, da jih priobčite v "Ameriški Domovini." Tudi sami bi vedeli povedati strahotnih zgodb brez konca in kraja.

Rade prebiramo tudi kotiček "Če verjamete al pa ne." Z Micko še prav posebno potegnemo. Prav tako se nam zdi kot nekdanja "Kurenčkova Nežka" v Slovencu.

Našim očem tudi ne uidejo opisi deklet in fantov, s katerimi smo delili skupno usodo begunstva, sedaj pa so razkropljeni daleč po vsem svetu. Pošiljamo vam tudi sliko. Sami nasmejani obrazi, kaj ne? S smehom in prelepo slovensko pesmijo res ne štedimo, posebno še, ker jo tudi tukajšnji domačini radi poslušajo, čeprav ne razumejo besedila.

Vsem čitateljem Ameriške Domovine pošiljajo prisrčne pozdrave slovenska dekleta iz Homewood Sanatorium Guelph.

—o—

Pomagajmo brezdomcem

Cleveland, O. — Ohijske podružnice Slovenske ženske zveze se prav pridno pripravljamo, da bo čim večji uspeh prireditve, ki se bo vršila 22. avgusta na Recher Ave., v Euclidu. Članice imamo na rokah številke za lepa ročna dela; dobrodošla so pa tudi druga darila za naš "štant."

Ker bo šel ves preostanek te prireditve za reveže - begunce, ste tembolj prošeni, da sežete po številkah in na drugi strani po svoji moči pomagate. Resnica je, da kdor je usmiljen, bo usmiljenje dosegel. Kdor bi hotel darovati kako pecivo, naj to sporoči Elli Starin, 17814 Dillewood, ali jo pokličite po telefonu IV 6248, da bo imela ona vse v seznamu, kdo in kaj daruje.

Cenjeno občinstvo pa je vljudno prošeno, da gre na roko vsem tem ženam, ki vas bodo poprosile za pomoč, ker one tudi žrtvujejo svoj trud in čas za to dobro delo. S pozdravom,

Frances Perme.

—o—

Kakor v Sovjetiji, tako v Jugoslaviji

Iz svobodne demokratske Slovenije se mi tole poroča... Tvojo odpošiljatev, katero si odposlal meseca januarja, še nisem prejel, prejel pa sem dne 17. maja 1948 pošiljatev, katero si odposlal meseca februarja. Obveščen sem bil od poštnega urada, da imam 7 kg težko pošiljatev iz Amerike, šel sem v poštni urad, tam so uradniki paket odprli, vse pregledali in ocenili vsebino — potem mi pa povedali, da je po vladnih odredbah vsebina vredna "brat bratu" toliko, da moram od nje plačati 166 dinarjev carine. Plačal sem jih in dobil vse, v prihodnje mi pa ne pošiljaj nič več, ker pri tem si sam kolikor toliko odškodovan, jaz pa tudi nimam stotine dinarjev, da bi plačeval carino. In tudi, če bi jih imel, bi se moral prej ali slej zagovarjati pred ljudskim sodiščem, od kod imam denar, da lahko plačujem.

Naša vlada in njena ljudska sodišča vse zelo za nas skrbijo, pa vedno so v pravem, tudi takrat, kadar ljudem krivico delajo.

Pri nas je sedaj zelo veliko bolezni, posebno jetika se je razmnožila. Vzrok temu v vseh slučajih je nezadostna in slaba hrana, pomanjkanje obleke in obuvala pri mnogih pa tudi posledica od življenja v internaciji.

V našem kraju sedaj nekateri ljudje pijejo, pojejo, plešejo in prav dobro se jim godi, da še nikoli tako. Druge pa spremljajo nesreča in težave kot je že stara navada na svetu...

Ko sem prečital to poročilo iz sedanje sovjetsko usmerjene Slovenije, sem se nehote spomnil na poročila iz gladne Rusije v letu 1921 ob neuspehu sovjetske vlade, o kateri je zapisal pesnik Merešovski tole resnico: "Dokler ne vržejo sovjetov, ni mogoče pomagati vsem tem milijonom nesrečnikov, kakor ne moremo rešiti žrtve, če nismo izvili morilcu bodala. Lakota je pa bodalo v rokah boljševikov. Potrebujejo jo, ker samo lakota jih še drži; svojim pristašem dajo jesti, vse druge pa držijo ob rodu prepada, v katerega zija smrt lakote. Zato se sredstvu lakote ne bodo nikdar odrekli. Lenin je upropastil milijone in tudi s temi žrtvami ne bo imel usmiljenja. On daje samo svojim ljudem, da druge potom lakote laže vlada." Strašna obsodba!

Resnicoljub.

—o—

O pojmovanju časa

Geologija je veda, ki se bavi s tem, kako se je izpreminjala in se izpreminja naša zemlja. Ta veda pa računa le z milijoni let. Koliko časa je na primer minilo od one davne dobe, ko se je izpremenila naša zemlja iz plina v trdo skorjo? Kdo bi mogel pojmiti to ogromno množino časa? Kaj je eno leto v primeri s tem časom? Eno leto je doba, v kateri pride naša zemlja enkkrat okrog sonca. Na drugi strani pa pomeni leto mnogo za človeško življenje. Pomislimo samo na leta 1939—1945! Kako so ta leta trdo posegla v človeško življenje! Še stoletja bodo padale sence teh let na človeštvo.

Poglejmo, kaj pomenijo leta v življenju človeštva in kaj je bilo pred sto ali dvesto leti? Pred sto leti je živel pesnik Prešeren, pred 180 leti je bil pesnik Goethe še otrok in pred 180 leti je bilo človeštvo še vkovano v verige tlačanstva in suežnjstva ter so prodajali vklenjene sužnje na trgu kakor živino. Pred 180 leti so bile Zedinjene države Amerike še male španske, nizozemske in francoske kolonije. In danes?

In kaj pomeni 180 let v zgodovini zemlje? V 160 letih pride planet Neptun okrog sonca in ta čas pomeni za Neptun eno leto. Neptun je pa le majhen člen našega sončnega sestava. Bog ve, koliko časa potrebujejo spremljevalci drugih ogromnih sonc, da pridejo okrog njih le enkrat. In kaj pomeni izven naše zemlje naše leto, kaj pomeni pohod naše zemlje okrog sonca? Nič! Toda če pomislimo, koliko doživimo v enem letu, koliko že v enem samem trenutku, ki odloča za vse poznejše življenje, pomeni leto v našem življenju mnogo. In vendar ni tisto leto, v katerem pride naša zemlja okrog sonca, vredno v vsemirju niti toliko, kolikor trenemo enkrat z očesom.

Če preiskujemo skorjo zemlje, naštejemo milijone in milijone let. V vseh teh milijonih letih se je naša zemlja samo malo spremeenila. Vsi ti milijoni niso nič v primeri z onimi milijoni, v katerih je nastala naša zemlja iz plina in se strdila. Vsega tega človeški razum ne more pojmiti, ne doseči in izračunati. Velika je veda, toda pridejo meje, ko mora razum obstati in onemeti. Tu so skrivnosti, ki jih razume in doseže le en sam duh: to je Oni, ki je vse ustvaril — Bog.

—o—

ČE VERJAMETE AL' PA NE!

Na Meniši smo imeli tri velike dogodke vsako leto tesno skupaj, da si drug brez drugega skoro misliti nismo mogli. Ti trije dogodki so bili: vojaški manevri, žegnanje in casarjev rojstni dan. Naš farni patron je sv. Jernej, ki "pade" na 24. avgusta, cesarjev rojstni dan je bil 18. avgusta in ob tistih dneh so bile vselej velike vojaške vaje pri nas. Razlika je bila samo ta, da je bilo žegnanje samo za Meniševce, ker sv. Jernej je bil naš patron, dočim so morali vojaki praznovati rojstni dan svojega vrhovnega poveljnika. Se reče, tega smo bili deležni nekoliko tudi mi, kadar so napravili vojaki kak posebno velik špektakel.

Spominjam se posebno dveh takih dogodkov. Na vajah je bilo takrat pri nas tudi nekaj visokih "zverin," ki so hotele posebno počastiti cesarja. Vojaki so postavili na Kuclu, ki je visoka "krtina" nad vasjo, vsepolno lesenih kolov, na katere so pritrdili razne pokalice in bengalične luči. To so potem zvečer prižgali, da se je vse svetlikalo, žarelo in prasketalo, kot nismo Meniševci še nikoli prej videli. Stari Susman je rekel da to ne more biti samo ob sebi, zlasti še, ker je bila predstava izvršena ravno na kraju, kjer se mu je v mladih letih prikazal sam bognasvaruj, ko je neke noči pasel konje. V podobi kozla se mu je postavil pred oči in iz gobca mu je bruhal silen plamen, vsenaokrog je pa smrdelo po žveplu, da je Susmana dušilo in je napol živ priletel do Matencovega kozolca, kjer se je tako globoko zaril v seno, da so ga drugi dan komaj potegnili za noge ven. Torej, ker so vojaki tisti večer prav tam pokazali strmeči Meniši skoro prav tak ogenj, kot ga je takrat bruhal iz sebe oberkomandant spodnjih prostorov, je Susman v nedeljo večer izjavil pri Bonaču, da bodo vsi tisti, ki so zijali v tiste vražje luči na Kuclu, dobili uroke in da se jim v tem življenju ne bo prav izšlo.

Edina, ki je s Susmanom potegnila, je bila Blažonova Mica, ki se je tudi križala in vpila, da bo ta soldaška svojat priklicala strašno nesrečo nad Meniši s takimi lučmi, ki niso s tega sveta, ker nji, je rekla, ne bo nihče povedal, da so take leščerbe po pravici.

No, armada je vseeno praznovala z velikim slavjem cesarjev rojstni dan in pri Stergulcu so imeli oficirji veliko pojedino. Ta bi za Meniši ne bila posebnega pomena, če ne bi oficirski štab povabil na banket kot častnega gosta starega Milavca od Malnov. Ta je bil namreč edini veteran z Meniši, ki se je udeležil vojne v Bosni in Hercegovini, zato so ga povabili na gostijo. Milavec je ves prejšnji dan porabil v to, da je tisto kolajno, ki jo je dobil za svojo hrabrost v hudih bojih, in na katero je bil tako ponosen in katero smo Meniševci s tako pobožnim bočudovanjem ogledovali v redkih časih, ko si jo je pripel na svoja junaška prsa, čistil in drgnil, da se je močno svetila, da je človeku kar vid jemalo. To kolajno si je pripel in oficirji so ga posadili za mizo na častno mesto ter mu stregli, da sam ni vedel, kaj bi raje vzel. Milavec je bil ponosen na to izredno čast, nekateri so mu bili nevošljivi, nekaterim je bilo pa hudo, ker niso imeli prilike, da bi se kdaj izkazali in dobili kolajne, da bi šli potem na slavnostne pojedine. Na dolgo in široko je moral potem pripovedovati, kaj vse so imeli na mizi. Posebno ženske je lomil firbec, kakšne rihte so paradirale na mizo in če so jih nosili v velikih skledah, ki je bilo toliko ljudi okrog mize. Ko jim je Milavec povedal, da je imel vsak svoj krožnik, je v očeh naših Meniševk slavnost mnogo izgubila na veljavi, ker še niso slišale o taki potrati, da bi imel vsak za mizo svojo skledo, to menda zato, ker niso poznali manir, da bi lepo drug za drugim jemali iz ene sklede na sredi mize. Je vse drugače na Meniši, ko še celo v košnji ali kadar so mlatiči, ki jih res sede za mizo ducat ali več, pa se vsi lepo zvrstijo iz ene sklede, če vsak nekoliko počaka, da si sosed nagrmadi na žlico. To je spet novotarija in potrata, so uganile naše gospodinje, ki za Meniši ni. V nedeljo večer so pri Bonaču uganili, da tista pojedina ni mogla biti kaj posebnega, če niti toliko vina niso imeli, da bi ga lahko polivali, da bi se lahko reklo, da je od mize teklo.

"Ni bilo dosti prida pri cesarski pojedini," je ugotovil nočni varuh Herblen, "saj mi je Milavec sam povedal, da so ga srkali iz kozarcev, kot konj, če ga zob boli. Ga znamo pa že mi vse drugače," je rekel, dvignil poln kozarec, ga v dušku spil in trdo postavil kozarec na mizo. Potem se je z rokavom obrisal okrog ust, nekoliko skremžil obraz, potem se pa globoko oddahnil, kot vol, ki se s težavo vleže.

To je prvo, ki mi je posebno ostalo v spominu od tistih časov. O drugem bom povedal pa jutri.

MISLI BEGUNCA

(Pesmica s Koroškega)

Kje je tista hišica,
v cvetju in zelenju?
Bela cesta mimo gre,
dobri notri so ljudje.

Kje so tista polja,
plodna in dehteča?
Mladi gozdi tam šume,
pridne gibljejo roke.

Kje so tiste dušice,
vedre in vesele vse?
So vesele? Žalostne?
So še srečne ali ne?

Kje so tiste urice,
srečne in vesele?
Al' se vrnejo še kdaj?
So se obletele?

Vode hitro nam teko,
časa se kolo vrti —
Ali res spomin samo
nam ostane prošlih dni?

Hiša, polja, dušice.
srčno mi pozdravljene.
Naj se vidimo al' ne •
v srcu mi ostanete.

Misli v glavi se pode:
Zimi rajske vesne
vsako leto še slede . . .
Ne obupaj mi srce!

Pride vse in mine vse,
kar želimo in kar ne.
Preko vseh daljav in dni
zlat mi up spomin budi.

Božja roka loči nas,
isti Bog nas združi vse.
Božji sklepi se vrše,
če spoznam jih ali ne.

DACHAU

Iz dnevnika slovenskega jetnika

Stari ujetniki so imenovali te transporte "nebeški transporti" — (Himmelsfahrttransport), ker so iz izkustev vedeli, da se s temi transporti ne more nič dobrega zgoditi. Neizkušeni novinci so pa verjeli, da bodo prišli v boljša taborišča, z boljšo hrano in nego, da se bodo tam "popravili," kakor je trdila taboriščna uprava, oziroma so trdili njeni hlapci, različni blokači in štubaki.

V tem pogledu je bil naš štubak pošten.

Ko je prišlo povelje, da morajo vsi invalidi in za delo nesposobni v zbor, je to povelje sicer razglasil, ni pa nikogar silil, da gre iz sobe v zbor. Zato so pametni in previdni ostali, lahkoverni pa šli. Štubak je stal na vratih. Če je videl, da je silil v zbor kak ujetnik, ki ni bil invalid in je bil vsaj na oko za delo nesposoben, ga je zavrnil nazaj, češ, kaj siliš v zbor, ko pa nisi invalid. Tako je mnoge ujetnike rešil transporta in smrti.

Te ujetnike so navadno prestavili na 30. blok. Čez par dni so izvršili nad ujetniki tega bloka zdravniški pregled in iz odbranih sestavili transport, ki so ga poslali v kako drugo večje taborišče, navadno v Mauthausen. Tu so izvršili nad ujetniki enako proceduro, kot je bila običajna ob sprejemu v taborišče. Razlika je bila le v tem, da jih niso poslali v kopalnico, kjer je iz prh tekla voda, ampak v kopalnico, kjer je skozi prhe pritekel plin. Ujetniki so se zavedli kaj se z njimi godi, ko se je začel valiti iz prh mesto vode plin. Takrat je bilo seveda prepozno. . . . V desetih minutah je plin izpolnil svojo nalogo.

Odtod ime "nebeški transport!"

Čeprav me je oprostil štubak zborov za delovne komande le za 14 dni, sem ostajal tudi še kašneje v štubi, ko je 14 dni že davno preteklo. Listo je delal Jože. Kadar je bil zbor, sva zlezla na pograd in legla. Tam naju je mogel opaziti le oni, ki je zlezel na pograd. Štubak je ob takih prilikah večkrat pregledoval pograde in podil s pogradov v zbor one, ki so se tam skrili. Če je naju videl, se je naredil, kot da naju ni opazil, ali pa je rekel:

"Aha, vidva sta bolna. Kar tu ostanita!"

Tako sva dolgo dobro orala.

Nekoč pa to ni pomagalo. Morali smo vsi v zbor. Skozi sobe sta šla dva SS-ovca in pregledovala, da ni kdo zaostal. Tudi z Jožetom sva morala iti.

Jože je imel eno napako. — Manjkalo mu je korajže in odločnosti. Zato se je v težkih trenutkih vedno prepustil mojemu vodstvu. Ubogal pa je rad. Vedno je naredil, kar sem mu naročil.

"Jože, sedaj gre pa za res. Samo korajža naju more rešiti. Gledati morava, da prideva v zadnjo vrsto, naj stane, kar hoče. Ko se bodo vse štube v vrstah priključile in pomaknile proti blokovnim vratom, bova v zadnji vrsti prišla ravno do vrat naše štube. Takrat pa morava paziti na ugodno priliko, ko bodo začeli SS-ovci pregledovati ljudi iz prve štube. Smukniti morava iz vrste v štubo tako, da ne bo nihče opazil.

V stubi se bova skrila pod pograde. Če se nama posreči, se rešiva transporta. Če se nama ponesreči, prideva v najslabšem primeru na transport. Dvomim, da bi jih nama še 25 naložili. Riskirava torej ne veliko. Če ostaneva na zboru, naju bodo pa sigurno odbrali."

Rečeno, storjeno!

Prerival in kregal sem se za dva, da nama je uspelo priti v zadnjo vrsto.

Ko so se vrste priključile, je prišla zadnja vrsta celo dalj, kot sem računal. To je bilo še boljše! Tako bi me mogli opaziti kvečjemu tovariši iz zadnje vrste, ko bi se utrgal iz vrste in zginil v štubo.

Pazil sem na ugodno priliko. En SS-ovec je odbiral, drugi pa pazil. Odbrani ujetniki so se morali javiti pri pisačih delovnega urada in bloka, odvrženi pa so morali iti v štubo. En ujetnik se je očividno zmotil — namerno ali iz nevednosti, to mi ni zanimalo—in je krenil v štubo, namesto k pisačem. Oni SS-ovec, ki je pazil, je začel za njim vpiti.

"Sedaj ali nikoli," sem še rekel Jožetu in se podal iz vrste proti vratom. Ko sem prestopil vrata, sem imel občutek, da me ni nihče opazil. Stekel sem v "Schlafraum" in se skril v najbolj temnem kotu pod pogradi.

Šele tedaj sem čutil, kako divje mi bije srce od razburjenja. Ležal sem na tleh z glavo proti vratom in čakal, kdaj pride Jože. Dolgo ni bilo nikogar. . . To me je še bolj razburilo. Ali je kje zaostal, ali so ga opazili, ali pa ni šel za menoj? . . .

Naenkrat so se odprla vrata. Le kdo prihaja tako počasi? Pa ja ni SS-ovec? Ne, bil je Jože.

Tiho sem ga poklical in mu rekel, naj takoj zleze pod pograde. Moj glas ga je spravil k sebi. Od razburjenja je odrevenel.

Zlezel je k meni pod pograd, legel na trebuh in si zakril obraz z rokami. Tako je bil razurjen, da ni mogel govoriti.

V tem trenutku je planil kar skozi okno v štubo najin sosed, oni mladi ruski oficir Leonid J. in se zagnal pod pograde. Takoj za njim je bil Dalmatinec. Ko je lezel pod pograd, se je zapel s hrbtom na eni deski tako, da ni mogel ne naprej ne nazaj. Pol ga je bilo pod pogradom, pol ga je gledalo ven. Strašno je ropotalo, ko si je skušal pomagati. Vsako najmanjše ropotanje pa bi nas moglo izdati. Rus, ki je bil najbližji, ni dolgo pomišljal. Zlezel je izpod pograda, šel do Dalmatinca in ga odnel. V hipu sta bila oba zopet pod pogradom.

(Dalje prihodnjič)

SEDMAK
Moving & Storage
ALSO
LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6580

Bolezni na mehurju in žlezah

Ako imate težave z vodo in vas peče v odvodnem kanalu, ali če morate večkrat na vodo ali čutite bolečine v hrbtu, je to nevarno znamenje. Posvetujte se z zdravnikom, ki ima 15 let uspešne izkušnje v bolnišnici v tej posebnosti.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
423 Citizens Bldg., 850 Euclid Ave.
Telefon MAin 6016
Uradne ure: 10 do 4 razen ob sredah in po dogovoru

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

so ga izpeljali preoblečeni člani komunistične vaške zaščite.

SOCERB (Italijani ga imenujejo S. Servolo) je majhen kraj, ki leži v župniji Dolina, toda že v onem delu tržaške državice, ki je v jugoslovanski upravi.

KAKO JE PRIŠLO DO NAPADA. — Naslednji opis priobčujem po pismu, ki mi je prišlo v roke. K slučaju se še kasneje povrnem.

V soboto 22. maja je prejel župnik v Dolini, kamor spada podružna cerkev Socerb pismo, ki se je takole glasiol: "Socerb, dne 21. 5. 48. Častiti gospod župnik! Sporočam Vam, da se je včeraj na vaškem sestanku sklenilo, naj bi bila tiha sveta maša na dan sv. Socerba 24. t. m. v sv. Jami. Za uro odločite Vi v oznanilih. Spoštljivo Vas pozdravljamo. Krmec Josip."

To pismo je pisal vaški mežnar, ki ni vedel, kako je s tem služil komunistični stranki, ki je hotela to priliko porabiti, da se znebi agilnega duhovnika. Mož je pri tem sam skupil, kakor bomo kasneje videli.

CERKVICA V JAMI. — V pondeljek 24. maja je šel iz Doline maševat v Socerb g. Smrkolj: Z njim je šel mlinar in cerkveni pevec Mahnič Pepi. Šlo je tudi precej šolske mladine; več kot 60 otrok z dvema učiteljicama: Lidija Sancin in Edita Jercog. Sveta maša v jami se je začela ob 10:30. To je jama, v kateri je živel sv. Socerb. V jami so tudi kapniki, pa tudi prepadi in v njih žrtve "osvobodilne borbe," žrtve partizanov. Pri maši je bilo kar precej ljudi, nekaj Socerbljanov, Prebenežanov in Dolinčanov. Celo od sv. Ane iz Trsta jih je nekaj bilo. Pridiga je bila o življenju puščavnikov in tega svetnika, ki je v tej jami živel.

NAPAD. — Po končani maši je cerkvenik pospravil obleko, gospod je opravil zahvalo, ljudstvo je pa tudi še molilo v jami. Nato je šel duhovnik proti stopnjicam, ki vodijo iz jame in jih je kakih 30. Ko stopi na stopnjice, se zaženeta proti njemu dva para moških postav. Okrog duhovnika so bili otroci. Zraven je bil Mahnič Pepi, ki je hotel gospoda zaščititi. Zato sta se dva napadalca zagnala proti njemu, ga zgrabila, potisnila nazaj in začela pretepati. Medtem sta druga dva napadla g. Smrkolja. Najprej mu je dal eden udarec na čelo, da mu je razbil očala. Gospod se je v tem obrnil v stran in zakril okrvavljeni obraz. Tedaj sta ga napadalca udarjala po glavi od zadaj. Prijela sta ga, da ga potisneta na drugo stran stopnjic in da ga pahneta v prepad. Smrkolj je seveda takoj, ko sta ga zgrabila, spoznal njun načrt in sunil napadalca od sebe. Naglo je stekel po stopnjicah navzgor. Ona dva za njim. Ko sta ga dosegla na prostem, sta ga s kamenjem pobila na tla. Ko je bil v krvi na tleh, se je sklonila k njemu v joku deklica iz 3. razreda, pa je napadalec hotel udariti še njo. Tedaj je gospod spregovoril prvo besedo: "Pustite nedolžnega otroka" Med tem sta druga dva napadalca, ki sta prej pretepala Mahniča, pretepla tudi cerkvenika Krmeca, ki je bil od vseh najbolj tepen.

"ČERINI." — Ko sta napadalca bila s kamenjem po duhovniku, je neka ženska zakričala: "Čerini gredo." Na to besedo so napadalci takoj zbežali. (Čerini je v govorici tržaškega ljudstva civilna policija. Čerini bi pomenilo voščenke, žveplenke. Ti stražniki so imeli včasih črno obleko in bele kape, zato so jih ljudje primerjali žveplenkam'.

VAŠKA ZAŠČITA. — Priča temu pjrizoru je bilo kakih 100 ljudi. Vse je kričalo, jokalo. Ko so napadalci zbežali, čeprav ni bilo nobenih čerinov blizu, so spravili ljudje gospoda v vaško gostilno Božič, Socerb 7. Tam so ga umili, malo obvezali in mu dali nekaj okrepčila. Kmalu je prišla komunistična vaška zaščita. Po napadalcih niso nikogar vprašali. Pač pa so ukazali duhovniku in ljudem v gostilni, da morajo ostati na mestu, da pride višja oblast iz Kopra. Čez nekaj časa so ukaz spremenili in dovolili ljudem, da odidejo, Duhovnika so obdržali. Zvčeer so ga odpeljali v Koper na "zaslišanje." Niso odpeljali namreč napadalcev na zaslišanje, ampak napadanega. Tako je pod komunisti.

NAPADALCI so zbežali, kot smo rekli. Tekli so okrog vasi in prišli na cesto, ki pelje nad Prebenegom v Dolino. . . Hitro so se preoblekli in bili spet štirje od "vaške zaščite" Ljudje so jih dobro prepoznali. Nekatere mimoidoče so tudi še napadli in pretepli. Za nekaterimi pa so metali kamenje. Da je bil napad dobro premišljen, se vidi tudi iz tega, da so prišli ta dan v Socerb taki Dolinčani, ki se skrivajo radi svojih zločinov pred zavezniškimi oblastmi v jugoslovanski coni Trsta. Eden je prišel celo z Goriškega v Socerb. To je znani "Mlekar," ki ima več ljudi na vesti iz partizanske dobe.

Otroke so učiteljice zbrale in jih preplašene in objokane pripeljale nazaj v Dolino. Tam so žalostni pripovedovali, kako se je njih izlet in romanje končalo v krvi, ki so jo slovenski razbojniki prelivali pri Socerbu.

TUDI PREBENEŽANI TEPENI. — Popoldne tisti dan so prišli v Socerb možje iz Prebenega v gostilno. Tudi te so napadli in pretepli. Najbrž so jih malo ozdravili od rdeče bolezni, ki je je precej v tej vasi.

Za na olimpijado v tem poletju. — Major Jane Newbold od ATS, to je ženski oddelek v angleški armadi, se bo poskusila na olimpijadi za prvenstvo v metanju diska. Služila je v zadnji svetovni vojni 5 let v armadi in sedaj se je ponovno vpisala in služi kot telovadna instruktorica v ženskih armadnih oddelkih.

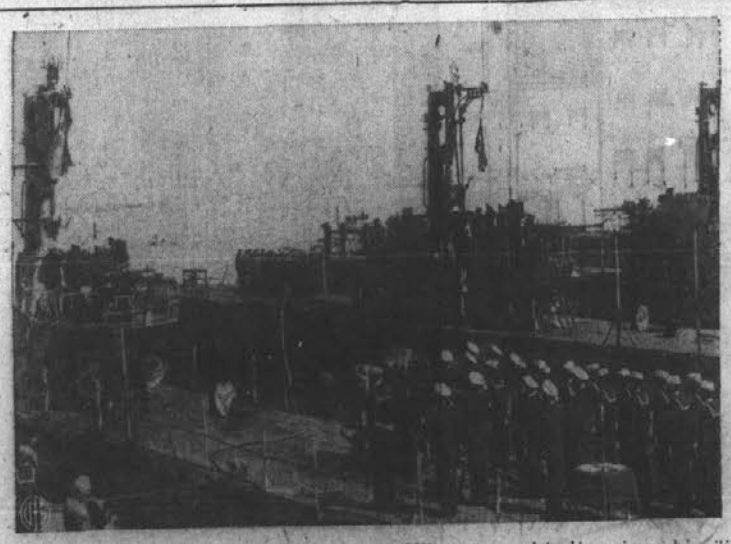

Turčija dobi štiri ameriške podmornice. — Slika nam predstavlja prizor ob priliki, ko je turška vlada prevzela štiri ameriške podmornice, na katerih so zavihrale turške zastave. Slika je bila povzeta v Izmir pristanišču v Turčiji.

Gostje iz vsemirja

Navadno se je na južnem delu neba pojavil komet, ki pa ga v naših krajih nismo videli. Videli so ga v Avstraliji in Južni Afriki, v Evropo pa so prišle slike, na podlagi katerih si lahko približno predstavljamo, kako je komet izgledal. Imel je dve jedri in pet repov. Ta pojav "razpadanja" kometa je reden pojav pri zvezdah repaticah. Sedaj bomo na podlagi računov dognali, ali gre za novo ali staro repatico (komet). Zdi se pa, da gre za popolnoma novo zvezdo repatico.

Kometi niso redkost

Še pred nekaj desetletji bi taki nebesni pojavi ljudi preplašili, kajti ljudje bi mislili, da prinaša nesrečo, kar je bilo takrat med ljudmi splošno razširjeno. Danes je to drugače. Ne samo strokovnjaka in učenjaka, ampak vsakega poedinva zanima pot in pojava kometa. Za astronoma kometi niso nobena redkost. Navadnim ljudem običajno to ni tako znano, ker kometi potujejo daleč od njih in jih lahko opazimo samo z daljnogledom. Šele kadar pride večji komet v bližino Zemlje z lepo svetlečim se repom in ga moremo videti brez daljnogleda in postane predmet splošnega opazovanja. Manjših kometov, ki jih opazujejo in proučujejo samo astronomi, je vsako leto po več.

Kaj so kometi?

Kaj so kometi in odkod prihajajo? Kometi so vsemirska telesa, člani družine našega Sonca kakor tudi naše Zemlje, ki pa sicer v ničemer niso podobni Zemlji ali kakšnemu drugemu planetu. Kometi potujejo okrog Sonca v podobi elipse in se v tem razlikujejo od planetov (n. pr. Jupiter, Saturn, Sonce in drugi), katerih pot je skoraj podoben krogu, in se gibljejo vedno po isti poti. Kometi tudi v tem niso podobni planetom. Njihova pot se menjava. To pa zato, ker vplivajo nanje druga nebesna telesa, ki so večja od kometov in jih privlačujejo k sebi. Večkrat se zgodi, da popolnoma menjajo svojo pot. Taki kometi ne ostanejo vedno v našem sončnem sistemu, ampak se zavedno izgubijo v vsemirju. Tako lahko pride tudi kakšen komet iz drugega sistema v bližino naše Zemlje in postane za krajši ali daljši čas član naše družine.

Kako izgleda komet?

Kadar govorimo o kometih, običajno mislimo na svetle pojave: blesteče se jedro, iz katerega gre dolg, svetel rep, zaradi katerega imenujemo komet tudi repatica. Slika večine kometov pa se ne sklada s tem, kar smo doslej napisali o kometu. Dokler je komet daleč od Sonca, sploh nima repa, ampak izgleda nejasno, megleno in ga je težko spoznati. Lahko ga je zamenjati s kakšno lahko vsemirsko meglico. Zato je njegova masa majhna in da ni sestavljen iz samo enega kosa, ampak je supek vsemirskega kamenja. Tako in v taki obliki prevali komet večji del svojega pota okrog Sonca. Šele kadar pride v bližino Zemlje, se segreje kamenje, iz katerega je sestavljen. Začnejo se razvijati plini, ki tvorijo rep. Mnogo kometov pa ne pride tako blizu Zemlje, da bi se jim mogel razviti rep, ampak se jim razširi samo njihov ovoj megle. Ker je sila, ki drži skupaj dele kometa, razmeroma majhna, kometi razpadajo in poedini kosi letajo kot samostojna telesa okrog. Zaradi tega se danes nihče več ne boji, da bi Zemlja in kakšen komet trčila skupaj. Pa če bi se tudi zgodilo, bi Zemlja ne utrpela posebne škode. Kosi v repu kometa so tako majhni, da odbojna sila, ki nastane zaradi sončnega žarenja, deluje nanje močneje od privlačne sile sonca. Zaradi tega je rep obrnjen na nasprotno stran od sonca. Plini, ki se razvijajo iz jedra, naredijo najprej majhno pot proti Soncu, potem pa spremenijo pot na nasprotno stran in tako tvorijo rep. Tako popolnoma razvit komet sestoji iz treh delov: jedra, ki sestoji iz plinov, ki se razvijajo iz jedra, in sestoji iz plinov, ki se razvijajo iz jedra, in repa. Jedro je navadno majhno: v premeru ima največ sto kilometrov. Glava je sicer večja, toda tvarina v njej mnogo redkejša. Glava je večkrat večja od Zemlje. Velikost repa je zelo različna. Lahko doseže tudi do 250 milijonov kilometrov dolžine.

Astronomi so ugotovili tudi kemijski sestav kometa. Pokazalo se je, da so sestavljeni v glavnem iz ogljika in ogljikovih spojin. Našli so posebno dosti strupenega ogljikovega monkosida. Večja količina je tudi dušika.

—o—

DELO DOBIJO

Ženske za čiščenje

Ure od 6 zjutraj do opoldne

Plača

Zglasite se v

Employment Office

Wm. Taylor Son & Co.
630 Euclid Ave.

(128)

MALI OGLASI

Naprodaj

Naprodaj so nemške harmonike in banjo. Oglasite se pri John Vidic, 21206 Aurora Rd. Warrensville Heights, Bedford, O. —(124)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 4 družine. Nahaja se v okolici Holmes Ave. Pokličite za informacije podnevi SU 1743, zvečer pa EN 0041. (123)

Lepa zidana hiša naprodaj

V bližini E. 185. St., za 1 družino, 6 sob, sprejemna soba, jedilna kuhinja, 1 spalna soba spodaj, 2 spalni sobi zgorej in kopalnica, beneški zastori, storm doors, windows and screens, garaža, vrt z nekaj sadnim drevjem, vse je v dobrem stanju in se lahko takoj vselite vanj. Za podrobnosti pokličite

Edward Kovač Realty
960 E. 185. St.
KE 5030

(x)

Stocker naprodaj

Pocahontas avtomatičen, se polni iz premogovnice, kompleten z vsemi kontrolami; zraven tudi 2 in pol do 3 tone premoga za stocker. V perfektnem stanju. Kdor prvi ponudi primerno ceno, ga dobi. Pokličite EN 0670.

(124)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša 4 sob, opremljena, nahaja se na 104. cesti blizu Union Ave. Za podrobnosti pokličite MIchigan 5716.

(123)

CHRISTIANA LODGE AND COTTAGES
Edwardsburg, Mich

The Lodge has 30 rooms with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.

All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, outboard games. Cater to overnight guests.

Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112.

Write for folder.

CHRISTIANA LODGE
Dominic Krasovec, Prop.
Phone 9126F5
P. O. Edwardsburg, Mich.

Kadar potrebujete zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, stipe itd. se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

PREKLETA KRI

ROMAN

Karel Mauser

Pa je res že zima v Zabrezju? Seveda je, pa še huda. Do Ambroža je nakosmatalo snega, da se je komaj skozi okno videlo. Akrabolt, take zime pa še ne. Zlepa kdaj ni divjad pritisnila iz gmajn, tc leto pa je. Nič čudnega.

V Zabrezje z zimo ni prišlo posebnega. Nekaj dni, ko je bil sneg še mehak, so otroci divjali kot nori. Potlej so se pa unesli. Zdaj se dričajo po vseh klancih in kadar jih dovolj zebe, vekajo. Vozarji so vozove zamenjali s sanmi. Kar prijetno jih je poslušati. Že otroci jih razločijo.

"Naš ata peljejo drva na Breg."

Kraguljčki pričajo, da Zabrezje tudi pozimi živi. Nič ne more ustaviti življenja. Ne zima, ne mraz, ne Piškotarjeva oblastiželjnost. Zabrezje živi. Piškotar dobro, bajtarji slabše. Za praznike bo kakšna orehova ali lešnikova potica. Toliko, da ne gredo prazniki mimo otrok. Drugače speko pogačo. Da je le bel kruh, koj zadiši po božiču. Kaj bi se človek onegavil, če se ne more! Piškotarka lahko napeče, ko ima vsega čez mero. Drugim pa ni dano. Mrkovcu že ne. Na prekvato mora vse preračunati, da se steče. Samo pri krompirju mu ni treba gledati. Tega je za vse leto.

Dobre tri dni pred božičem je pri Mrkovcu zavekalo dekletce. "Nežika naj bo," je določil Mrkovec in tako je ostalo. Na, pa so trije. Mrkovec kar naprej grče vase. Njive bo treba podaljšati. Ne pomaga nič. Takole prijazno otroče bo zraslo. Fronc bi ves dan samo kruh jedel. Fonze tudi. Nikdar nista sita. Še k mari nimata, da je zavoljo ajdove moke kruh mehak. Tudi če je turščični, ki se kar drobi fanta ga natepavata kakor pogačo. No, Nežika se bo tudi brž potegnila. Ne bo dolgo, ko bo segla po kruhu.

Od hiše gleda Mrkovec v breg. Tjale do hoj bi bilo treba populiti leščevje, trnje in robido. Kar čeden kos njive bi bilo. V hišo gre in se spet vrne. Breg ga drži. Ne more se otepsti misli na Nežiko. Toliko njive bi pridobil, da bi bilo za Nežikin kruh.

Klanci v Zabrezju so zdrčani, otrok je toliko, da se kar tarejo. Konjem spodletuje, da je ves klanec poln vozarskih krikov in kletev.

Kmalu po Novem letu je v Zabrezje planil nemir. Piškotar, Jeklic in Bobnar so imeli sestanek. Nekaj bo. V vozarjih je pričakovanje.

Na, kdo bi si mislil? Piškotar je spet porinil ceno navzdol. Kakor premišljaš, ne prideš nikamor. Cena lesu ni padla, le vožnje so se pocenile. Ne, za ta denar se pa ne bodo mučili po Belejevem klancu. Naj Piškotar kar sam vozi. Hudič ga vzemi.

Mrkovec je kot na trnju. Vižar tudi.

"Pogajati se je treba z njim", meni Dovernik.

"Pogajati, pogajati," se roga Mrkovec. "Kaj boš pa dosegel? Nič!"

"Poskusimo lahko", ne odneha Dovernik.

"Prav," se nazadnje uda še Mrkovec. "Toda za to ceno, ki jo je Piškotar nastavil, jaz ne bom vozil. Vam povem, ne bom vozil. Konja nisem ukradel."

Piškotar je vozarje sprejel z nasmehom. "Kaj bo novega, možje?"

"Zavoljo plač, Piškotar," je golsnil Mrkovec.

"Kako?" se nalašč čudi Piškotar. V njegovih očeh je porogljivost.

"Prenizke so."

"Saj nič ne silim. Jaz imam zgubo. Kdor noče, lahko pusti. Mrkovec, tebi sploh ni nikoli všeč."

"Živeti moramo," zgrabi jeza še Vižarja.

"Tako je. Zgube nimaš, Piškotar, to nam ne pravi."

Piškotar pripira oči. Mrkovec čuti, da bo usekal. Zdaj pride Piškotarjeva pest ob mizo.

"Nobenega več ne potrebujem. Ste slišali, nobenega!" Potlej je vsem izplačal, kar je še dolgoval.

"Tako! Morda boste drugje več zaslužili."

Nihče od možakarjev ni rekel besede. Eden za drugim je podpisoval, preštel denar in čakal.

Kakor da je strela udarila mednje. Da se sploh v besedo ne bo spustil, tega si niso mislili.

Piškotar jih gleda. Pritajena jeza je v njegovih očeh, ki pa je noče pokazati.

Krotil jih bo, zlodje. Sami bodo prišli prosit. Tedaj bo izbiral. Mrkovec pri njem ne bo več vozil.

Puntar!

Po vasi je završalo. Prekleti Piškotar!

Konji so stali v hlevu, gospodarji poklapani postopali okoli in hodili v vas drug k drugemu.

Dva dni potem so začeli voziti breški vozarji. Mrkovec je stal pred hišo, z rokami v žepu in jih uklinjal.

Grmač in Dovernik sta naskrivaj šla prosit Piškotarja, naj ju vzame nazaj.

"Morda drugo leto. Zdaj ne potrebujem nobenega več."

Sram ju je bilo pred Mrkovcem, ko je zvedel in jima oponesel.

"Saj veš. Otroci so."

"Veš, veš. Ali jih jaz nimam, kaj? Samo ne dam se Piškotarju. Jaz ne."

In je še z nogo udaril ob tla.

"Mrkovec nikoli."

*

Zdaj Mrkovec zavoljo njive ni več premišljal. Samo čakal je še, da bo odlezel sneg. Potlej se bo zagnal v delo. Če vse grmovje izruje, če si do kosti raztrga roke, Piškotarja ne bo prosil. Ga ne bo.

Mrkovec se je zažrl vase. Ogibal se je Piškotarja in tiščal v svoje misli.

Nekoč mora biti boljše. Vsaj otrokom.

Pomlad je prihajala počasi. Matija je dobro udaril, led se je pa le še kar držal.

Potlej je prišlo deževje. Iz megle je začelo pršiti prav na drobno, dokler se ni štrenasto ulilo. Po poteh je koj nastala brozga, dež pa ni odjenjal. Kar naprej je močilo mrzlino. Med stenami je bilo mrzlo, zunaj pa kar mlačno. Dišalo je po pomladi.

Neko jutro je Mrkovec vstal in stopil na prag. Bregovi so brez snega, njive so rjave, lazi zelenorjavi.

Pomlad!

Torej je le prišla z Zabrezje. Človek bi rekel, skoraj kar čez noč. Kakor sonce po dežju.

Mrkovec se je smehljal. Fronc je lovil Fonza okoli drvarnice. Kakor da je še sam ponorel, je planil za njima. Presneto, kako človeka zgrabi pomlad!

Mrkovec ima vse preračunano. Zemlja se hitro suši, motike so sklepane. Delo čaka.

"Jutri se bom lotil njive na Obočnici."

*

Mrkovčevka samo vdano pogleda.

Saj je komaj dan. Res, petelini zamudniki so dobro odpeli, Mrkovec pa že tišči v breg. Motiko, kramp in sekiro nese s seboj. Hudimanovo je zgoden.

Strma je pot navzgor. Toda Mrkovčeva prsa so močna kot volovska. Mar je Mrkovcu strmina! Kaj pa takrat, ko nese gnoj v košu!

Takole! Najperj bo treba posekati leščevje, potlej pa izkopati korenine. Zemlja mora biti čista. Kako se je robidovje razraslo! Otrokom bo žal za črne maline. Kar malo hudo je Mrkovcu, ko zamahne z motiko.

Toda kruh, kruh.

Za Nežiko, najmlajšo.

Saj sonce ni močno, pa vendar vse teče po Mrkovcu. Korenine so globoko in to vražje kamenje. Ne zmanjka ga, kakor da raste. Oče so vselej trdili, da je to res, toda Mrkovec ni verjel. Zdaj pa skoro. Nekaj košev ga je že odnesel, pa komaj spet udari z motiko, se že vali nov na dan.

Mrkovec trpi kot živina. Ko na bregu zvoni poldne, odide na južino. Fonze se mu smuka okrog nog, dokler ga ne vzame na kolena. Potlej pa še Fronc sili.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA OČETA

John Zakrajšek

ki je preminul 20. junija 1946.

Dragi oče naš
več ne čuje glas se vaš,
Dve leti je že minilo,
odkar si zapustil nas.

Snivaj sanje sladke
v zemlji tuji v Bogu tam,
da se vidimo v nebesih
izprosi milost nam.

Žalujoči ostali:

PAULINE CENTA, hči;
JOHN CENTA, zet;
ter vnukinji.

Cleveland 23. junija 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Bolj rahli — bolj slastni MAKARONI

Rose Ann Beauty Shoppe
SPECIALIZIRA V PERMANENT WAVING
7208 St. Clair Ave.
UT 1-1168
Za splošno lepotilno postrežbo se toplo priporoča
STEPHANIE SENYAK-ROZMAN, lastnica

Ne mečite proč denarja!

ODRABLJENE MAŠČOBE so še vedno potrebne!

POSTOJTE IN POMISLITE! Odrabljene maščobe so edini kuhinjski odpadki, ki jih lahko vnovčite . . . in pri današnjih živežnih cenah vsak centek prav pride!
Zatorej, nadaljujte s hranjenjem in oddajanjem odrabljenih maščob.
S tem ne pomagate le sebi, pač pa obenem pomagate lajšati pomanjkanje maščob in olj, ki je, kot pravi vlada, še vedno zelo občutno.

SHRANILI BOSTE MNOGO VEČ MAŠČOB . . . da jo oddaste za gotovino . . . ako se spet poslužite, kakor v času vojne, topljenja mastnih mesnih odrezkov, posnemanja omak, skrbnega postrganja ponev! Še manjšo količino je vredno shraniti, ker potrebna je še vedno sleherna kaplja!

ODDAJAJTE ODRABLJENE MAŠČOBE!

American Fat Salvage Commit., Inc.

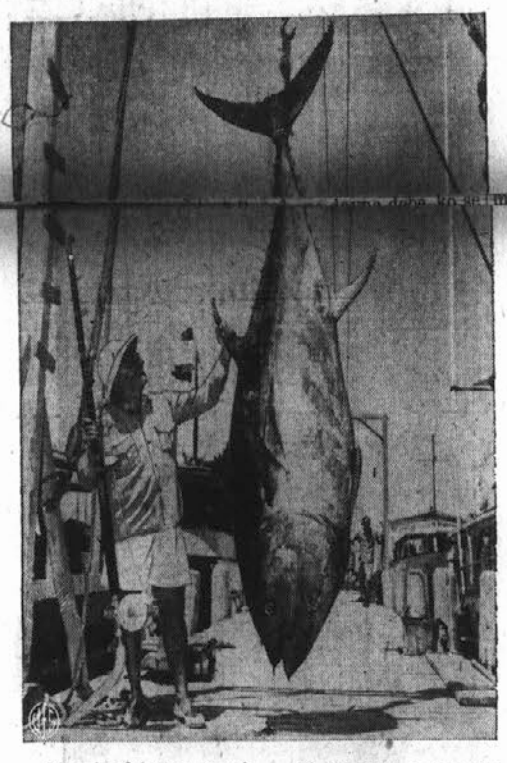

Plen iz globokega morja. — G. A. Lyon iz Detroita, Mich., najstarejši priglašenec v mednarodnem ribiškem turnirju v Cat Bay, Fla., je uradno priglasil prvo tuna ribo, ki jo je ujel v času turnirja in ki tehta 637 funtov. Borba je trajala celih 65 minut predno jo je potegnil na suho.

PEACETIME FIRING—Big Lou Brissie, who wears a plastic cast on his war-injured lower left leg, winds up

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2730. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.
6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena in stane samo: **$ 2.00**
Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.